

Секція 4. Фізкультурно-спортивна діяльність в освіті лідера

БЛЛОУС Олеся Валеріївна

доцент кафедри фізичного виховання, к.т.н., доц., НТУ «ХПІ» (Україна, м. Харків)

Розвиток фізичної культури у студентської молоді

Відповідно до даних Всесвітньої організації охорони здоров'я, у 2019 р. за рівнем здоров'я українці перебували на 93 місці із 169 країн світу. Рівень здоров'я українців потребує покращення. На рівень здоров'я впливає образ життя, розвиток медицини, екологія, спадковість. Відомо, що від образу життя залежить до 55 % рівня нашого здоров'я [1]. Заняття фізичною культурою та спортом вносять вагомий внесок у спосіб життя. Регулярні заняття фізичною культурою допомагають знизити рівень захворюваності на різні хвороби, підвищують фізичні сили, збільшують рівень емоційної стійкості, зменшують тягу до шкідливих звичок, сприяють гармонійному розвитку людини. Для підвищення рівня здоров'я населення важливо підвищувати рівень фізичної культури.

Згідно Постанови кабінету міністрів України «Про затвердження Стратегії розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року», проблемами, що потребують розв'язання у сфері фізичної культури і спорту, є: 1) недосконала система взаємовідносин між державою та суб'єктами цієї сфери, що перешкоджає розвитку та популяризації фізичної культури та спорту; 2) відсутність належних умов для розвитку спорту вищих досягнень; 3) відсутність привабливої і доступної інфраструктури для регулярних занять населення фізичною активністю і спортом, застаріла матеріально-технічна база комунальних та державних інфраструктурних об'єктів; 4) невідповідність стану цифровізації сфери вітчизняного спорту і фізичної культури сучасним тенденціям розвитку спорту у світі та неможливість виконання актуальних завдань існуючими методами без використання інформаційних технологій; 5) відсутність умов для визначення потреб, ведення обліку, стандартизованих вимог до професій, підготовки та професійного зростання фахівців, які здійснюють заходи з фізичної культури і спорту [2].

Наслідками цих проблем є: нездоровий та пасивний спосіб життя вагової частини населення України, недоступність для інвалідів спортивної інфраструктури через майже повну її відсутність, велика кількість допінгу у наших спортсменів, що псує імідж країни, відсутність розвитку сфери.

Основними цілями вирішення цих проблем є: 1) свідомі та регулярні заняття українців фізичною культурою і спортом; 2) формування України як спортивної держави, що належить до групи передових країн, де створено умови та можливості для ефективної підготовки спортсменів світового рівня; визначення важливості орієнтації на олімпійські, неолімпійські види спорту та види спорту осіб з інвалідністю; 3) доступність для кожної людини, зокрема,

осіб з інвалідністю, розгалуженої мережі спортивної інфраструктури світового рівня; 4) можливість подолання наявних викликів у сфері фізичної культури і спорту шляхом прийняття цифрових інформаційних рішень; 5) наявність ефективної системи забезпечення сфери фізичної культури і спорту фахівцями відповідної кваліфікації з мотивацією до результативної роботи.

Список використаної літератури

1. Вихров, К.Л. Ігри у тренуванні футболістів. К. : «Футбол», 2020.
2. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Стратегії розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року» від 4 листопада 2020 р. № 1089 (із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 930 від 19.08.2022).

HOLODIUK Viacheslav

head of the historical fencing club "Vostok" (Ukraine, Kharkiv);

STOUMEN Denis

member of the historical fencing club "East" (France, Montpellier)

Leadership and fencing

Throughout the existence of human civilization, leadership has played a significant role both in the life of society as a whole and of individuals.

There are a number of theories regarding the phenomenon of leadership.

Some researchers believe that the characteristics of leadership are certain personality traits, such as intelligence, independence, self-confidence and self-confidence. This is the so-called personality approach (the theory of leadership traits) [3]. It is the personality traits that make people leaders, regardless of the situation in which they are.

The trait theory was replaced by the situational leadership theory, according to which the leader of the group becomes the one who in this particular situation has some necessary quality to act in given conditions, surpassing other members of the group in this [1]. Supporters of this approach believe that a person becomes a leader situationally, in certain circumstances, although the need for some traits inherent in a leader is not disputed.

A kind of compromise of these theories is the synthetic theory of leadership. Leadership is considered by this theory as a process of organizing interpersonal relations in a team, and the leader is seen as the subject of managing this process [3]. The difference between the leader and other members of the group is manifested not only in the presence of special features, but also in the presence of a higher level of influence on the group.